

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2014. évi március hó 12. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2013. január 9. napján kelt 13.B.155/2012/35. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy III. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt kábítószerrel visszaélés büntettének (1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés V. fordulat (2) bekezdés b.) pont) minősíti,

Ezért a III. r. vádlottat, mint különös visszaesőt 6 (hat) év fegyházbüntetésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra ítéli.

Az eljárás során eddig felmerült bűnügyi költségből **I.r. vádlott** 122.320 (százhuszonkettőezer- háromszázhusz) Ft, II. r. vádlott 140.330 (száznegyvenezer- háromszázharminc) Ft, III. r. vádlott 68.020 (hatvannyolcezer- húsz) Ft az I. és II. r. vádlottak egyetemlegesen 21.762 (huszonegyezer- hétszázhatvankettő) Ft, az I., II., III. r. vádlottak egyetemlegesen 662.140 (hatszázhatvankettőezer- száznegyven) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelesek külön felhívásra az állam javára. 53.470 (ötvenháromezer-négyszázhetven) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe II. r és III. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2013. január 9. napjától, **I.r. vádlott** által 2013. augusztus 8. napjától a mai napig, 2014. március 12. napjáig, előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott vonatkozásában felmerült 20.000 (húszezer) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék megismételt eljárás során meghozott és 2013. január 9. napján - **I.r. vádlott** távollétében - kihirdetett 13.B.155/2012/35. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

I.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében (Btk. 282./A.§ (1), (3) bekezdés),

II.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében (Btk. 282/A.§ (1), (3) bekezdés),

III.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében (Btk. 282/A.§ (1), (3) bekezdés).

Ezért az I.r. vádlottat, mint különös visszaesőt 8 év fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat 6 év fegyházbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra, a III.r. vádlottat, mint különös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A bíróság beszámította az I.r., II.r. és III.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

I.r. és III.r. vádlottak tekintetében megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

I.r. vádlott vonatkozásában a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. január 23. napján jogerőre emelkedett Bk.434/2006/5. számú összbüntetési ítéletével kiszabott 9 év börtönbüntetés, míg III.r. vádlott vonatkozásában a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság B.440/2001/10. számú, illetve a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Bf.910/2001/4. számú, továbbá a Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.1151/2004/3. számú határozatával kiszabott 8 év börtönbüntetés vonatkozásában engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette.

Az elsőfokú bíróság határozott továbbá a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az ügyész mindhárom vádlott terhére súlyosításért fellebbezést jelentett be. Írásbeli indokolása szerint figyelemmel a vád tárgyát képező bűncselekmény jelentős tárgyi súlyára, a lefoglalt kábítószer mennyiségére és a vádlottak büntetett előéletére - köztük I.r. és III.r. vádlott különös visszaesői minőségére - az elsőfokú ítéletben megállapítottnál súlyosabb fő- és mellékbüntetés kiszabása szükséges.

Az I.r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, a II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg a III.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.335/2009/10-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta, egyúttal az ítélet ellen az I.r. vádlott védője enyhítésért, II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg III.r. vádlott és védője felmentésért bejelentett fellebbezését alaptalannak találta.

Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a megismételt bizonyítási eljárást, melynek eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A vádlottak büntetőjogi felelősségére levont következtetése szintén helytálló, azonban III.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése véleménye szerint nem törvényes. Kifejtette, hogy a tényállásból az állapítható meg, hogy a III.r. vádlott cselekménye a futár szerepére korlátozódott, feladata a vád tárgyát képező kábítószer országba való behozatala volt. Ekként

e magatartásával 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdés V. fordulatóba ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő az országba behozatallal, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének törvényi tényállási elemeit valósította meg tettesként.

Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomó részt helyesen ismerte fel, azonban a III.r. vádlott vonatkozásában a cselekmény jogi minősítésének változására figyelemmel mellőzendő az enyhítő körülmények közül a cselekmény kísérleti szakban maradása. Hangsúlyozta továbbá, hogy az I.r. és III.r. vádlottak különös visszaesői minőségére és arra figyelemmel, hogy a lefoglalt kábítószer együttes hatóanyag-tartalma összesítve a jelentős mennyiség alsó határát több mint 50-szeresen haladta meg, ezért mindhárom vádlottal szemben a törvényszék ítéletében kiszabotthoz képest hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés szolgálja a büntetési célokat.

Összességében indítványozta, hogy az ítéletábra a Szombathelyi Törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy III.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt az országba behozatallal, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítse, továbbá mindhárom vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések mértékét emelje fel. Egyebekben - a jogi indokolás kiegészítése és a büntetéskiszabási körülmények pontosítását követően - helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú eljárásban III.r. vádlott fellebbezését írásban is megindokolta a 2014. január 15., illetve 2014. február 10. napján kelt beadványaiban. Kifejtette, hogy már a nyomozati szakban is kérte poligráfós vizsgálat elvégzését, az eljárás jelen szakaszában szintén projektív, kriminál pszichológiai tesztet szeretne elvégeztetni szakemberek által, annak érdekében, hogy vallomásának igazságtartalma igazolást nyerjen.

Feltételezéseken alapul az ítélet, mivel ő nem vállalkozott kábítószer szállítására, amit **I.r. vádlott** alátámaszthatott volna, ha szembesítésükre sor kerül. Előadta, hogy a bíróság azért is tévesen állapította meg a bűnösséget, mert amennyiben kétséget kizáróan bizonyítani lehetne, hogy elkövette a bűncselekményt, akkor jelentős mennyiségre, országba behozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében kellett volna elítélni őt. Azonban ezt a bűncselekményt nem követte el, a bűnössége tekintetében a bizonyítékok tévesen lettek értékelve. Nem helyezte el a táskákat a kamionjában, a tartalmukról sem tudott semmit, ő csupán szteroid ampullák szállítására vállalkozott. A bíróság által értékelt telefonbeszélgetésekből sem lehet véleménye szerint objektív következtetést levonni. A doppingszerrel, gyógyszerrel való visszaélés Németországban büntetendő, ezért kellett eltitkolni, és ezért sem nevezték nevén a dolgot. Védekezésül előadta továbbá, hogy **I.r. vádlott** megtevesztette őt mind a csomagok tartalmát illetően, mind a fizetés kapcsán. Eltúlzottnak nevezte a kábítószer feketepiaci értékét is, amit a bíróság megállapított az ítéletében. Igazmondását az sem cáfolhatja meg, hogy az iratismertetéskor tett vallomást. **I.r. vádlott** írásbeli vallomásában a barátját, II.r. vádlottat védte, de őrá nem tett terhelő nyilatkozatot. Kitért a telefonbeszélgetések tartalmára, miszerint a lánya miatt aggódott, illetve amiatt, hogy ne derüljön ki, hogy **F.A.-nak** sofőrkartyát adott. Fekete hátizsákról végképp nem tudott, ártatlanságát az is alátámasztja, hogy olyan helyre beszéltek meg találkozót **I.r. vádlottal**, ami be volt kamerázva.

Személyi, rendezett családi körülményeit említve arra tért ki, hogy gyermekének szüksége lenne a támogatására, apósa többféle megbetegedésben szenved, időközben édesapja elhunyt. Kérte felmentését, illetve az eltúlzottan súlyos büntetésének az enyhítését.

II.r. vádlott meghatalmazott védője útján fellebbezését az alábbiakkal indokolta. Mivel csupán baráti szívből vállalta, hogy I.r. vádlottat elviszi, ahova kéri, és arról sem tudott, hogy mit akar szállítani az I.r. vádlott, ebből következően kétséget kizáróan - véleménye szerint - nem bizonyított, hogy bűncselekményt követett el.

Terhére szóló személyi és tárgyi bizonyíték hiányában elsődlegesen felmentését kérte. Másodlagos indítványa az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a vele szemben folyamatban lévő eljárás megszüntetésére irányult.

Álláspontja szerint a jelen ügyben terhére rótt társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette kísérletének elkövetési ideje 2008. december 10. napja. Ezt követően állapította meg bűnösségét ugyancsak kábítószerrel visszaélés bűntette (Btk. 282/C.§ (2) bekezdés IV. fordulat, (4) bekezdés II. tétel) miatt a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. február 5. napján jogerőre emelkedett Bf.39/2008/20. számú ítéletében. Így - mivel a fellebbezéssel érintett vád tárgyává tett bűncselekmény minden elemét előtte követte el - azok természetes egységbe tartoznak, ekként a cselekmény véleménye szerint ítélt dolognak minősül. Kifejtette, hogy természetes egységet alkotnak azok a bűncselekmények, amelyek elkövetési magatartása tartós, folyamatos vagy ismétlődő jellegű. Természetes egység valósul meg mindazokban az esetekben, amelyekben az elkövetési magatartás - a tárgyi oldal többi ismervével összefüggésben - a törvényi tényállás keretei között marad. A törvényhozó az alapeset modellje szerint építkezik, ezért rendszerint az adott törvényi tényállás alapesetét kimerítő cselekmény (ismétlődés vagy folyamatosság esetén cselekménysor) hoz létre természetes egységet. Álláspontja szerint ebből az a következtetés vonható le, hogy a természetes egység keretei közé tartozik az adott tényállás alapesetét kimerítő - bár különböző rész-cselekmények által megvalósuló - valamennyi olyan magatartás, amely a Btk. 282/A.§ (1) bekezdése szempontjából tényállásszerű, feltéve, hogy azokat egy eljárásban bírálják el. Ennek az értelmezésnek a helyessége a büntetni rendelt magatartás természetéből, az elkövetés tárgyának jellemzőiből következik. A kábítószerrel kereskedelem jellegéből fakad, hogy a megtermesztett vagy előállított és különböző adásvételek lebonyolításával megszervezett kábítószer annak csomagolása, szállítása, készletezése, kiadagolása után lehet további terjesztőkhöz vagy közvetlenül fogyasztókhoz eljuttatni és haszonnal értékesíteni. Mivel jelen ügyben a vádemelés időpontjában vele szemben a korábbi büntetőeljárás már jogerősen befejeződött, így az ügyek egyesítésére elvi lehetőség sem volt. A Szombathelyi Törvényszéknek észlelnie kellett volna az eljárási akadályt, és „ítélt dolog” miatt meg kellett volna szüntetnie vele szemben az eljárást. A 6/2009. Büntető jogegységi határozat szerint „amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírálta, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicata-t eredményez. A Be. 6.§ (3) bekezdésének d./ pontjára figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek olyan rész-cselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét.”

A kifejtettek alapján tehát elsődlegesen felmentését indítványozta elsődlegesen, mert a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, másodlagosan annak megállapítását, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény természetes egységet képez a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.239/2006/28. számú ítéletében jogerősen már elbírált cselekménnyel, így ítélt dolognak minősül, ezért a Be. 6.§ (3) bekezdésének d./ pontjára figyelemmel, a Be. 373.§ (1)

bekezdés I/d. pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének van helye.

Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy az előzetes letartóztatásban töltött időért a Be. 580.§ (1) bekezdés II. pont a./ pontja alapján kártalanítás jár, illetőleg a Be. 339.§ (3) bekezdése alapján rendelkezzen a büntetőeljárás során keletkezett költségeinek megtérítéséről.

A másodfokú eljárás során I.r. vádlottal szemben kibocsátott elfogatóparancs eredményre vezetett, elfogása megtörtént.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság tárgyalást tartott az ügyben a Be. 531.§ (5) bekezdése alapján, amelyen bizonyítás felvételére került sor.

A másodfokú bíróság kihallgatta I.r. vádlottat, aki részben ismerte el bűnösségét, és nyilatkozott személyi körülményeiről. Elmondása szerint korábban egyedül volt kint **A.-ban**, II.r. vádlottat pedig csupán arra kérte, hogy vigye el M.-ra. Ő rakta be a táskákat III.r. vádlott kamionjába - más hasonló eset nem volt -, aki azt hitte, hogy testépítő szereket szállít, amiből fizetségként kapott volna. Igazából **N.B.** megbízásából azért követte el a cselekményt, hogy több milliós tartozását rendezze, mindezt fenyegetés hatására. Adóevőn tartotta a kapcsolatot **N.B.-val**, akinek volt egy román nemzetiségű társa is. Mindenben az utasításuk szerint járt el, a csomagot sértetlenül kellett volna leszállítania. Korábbi vallomásainak elé tárását követően azt nyilatkozta, hogy III.r. vádlott tényleg azt hitte, hogy testépítő szereket hoz be az országba, és mindez első alkalommal történt, II.r. vádlottat pedig menteni akarta, hogy ne legyen baja az ügyből, mivel nem volt hozzá semmi köze. Arra nem tudott, vagy nem akart magyarázatot adni, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetésekben miért használt többes szám első személyt. Az I.r. vádlott akként nyilatkozott, hogy ő sejtette, hogy mi van valójában a csomagban.

Az I.r. vádlott kérte új szakértő kirendelését a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartama tekintetében, és az eljárás megismétlését a tárgyalási szaktól.

II.r. vádlott nem kívánt reagálni az I.r. vádlott vallomására, azt azonban ismételten elmondta, hogy az évek során összegyűltek a térképei a személygépkocsijában, abban az időben barátja Olaszországban dolgozott, ez az oka, hogy osztrák pályamatrixa is volt az autóban.

III.r. vádlott megismételte, hogy nem látta a táskákat, amikor azokat I.r. vádlott betette a kamionjába, és nem figyelt akkor sem, amikor M.-on kivette, hiszen közben **F.A.-val** beszélt. Tényleges okát ő sem tudta adni annak, hogy a telefonbeszélgetések miatt többes szám második személyben zajlottak.

A tárgyaláson ismertetésre került a titkos információgyűjtés során beszerzett hanganyag kivonata, valamint az igazságügyi vegyészszakértői vélemény.

Ezen túl a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.39/2006/28. számú ítélete, amely a Győri Ítéltábla Bf.39/2008/20. számú határozatával 2009. február 5. napján emelkedett jogerőre, valamint a Győri Ítéltábla Bf.66/2007/65. számú határozata.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést a bizonyítási eljárás befejezése után továbbra is fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Az átirattal egyezően terjesztette elő az indítványát. Hangsúlyozta az objektív bizonyítékok jelentőségét, amelyek a közvetett bizonyítékokkal együtt zárt logikai láncolatot alkotnak, ekként a vádlottak bűnösségére való következtetés levonható.

Fenntartotta, hogy a jogi minősítés a III.r. vádlott tekintetében téves, ő a futár szerepét töltötte be, akinek az volt a feladata, hogy a kábítószer az országba behozza. Ezt a büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni. Rámutatott, hogy az I.r. és III.r. vádlottak különös visszaesők, továbbá feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

Mindhárom terhelt esetében az 1978. évi IV. törvény alkalmazását indítványozta.

A büntetéskiszabás körében a cselekmény tárgyi súlyát és a vádlottak társadalomra veszélyességét hangsúlyozta, amelyek szükségessé teszik álláspontja szerint a büntetési tételkeret középértékéhez igazodó tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabását.

Összességében ekként a leírtak, illetve a szóban kifejtettek alapján a Szombathelyi Törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta, egyrészt a III.r. vádlott vonatkozásában eltérő minősítés megállapítását, másrészt mindhárom terhelttel szemben súlyosabb fő- és mellékbüntetés kiszabását.

I.r. vádlott védője csatlakozott a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványhoz, illetve az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére és az eljárás megismétlésére vonatkozó kérelméhez.

A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott vallomást tett, amelynek figyelembe vételét kérte. Kiemelte, hogy a hivatkozott **N.B.** létező személy, akit a nyomozati szakban nem sikerült felkutatni. Az I.r. vádlott kényszer, fenyegetés hatására cselekedett, ezért felmentését indítványozta másodlagosan.

Amennyiben a táblabíróság a büntetőjogi felelősséget megállapítja, abban az esetben álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy védelem által az ország területére külföldről behozott kábítószer a forgalomba hozatal elkövetési magatartásának az első mozzanata, ekként a cselekmény nem lehet befejezett, hanem kísérleti szakban maradt.

Ebben a körben korábbi ítéletábrái határozatokra hivatkozott, többet is felsorolva, amelyek a minősítés megváltoztatásának kérdését felvetik véleménye szerint.

Egyetértett az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazására irányuló ügyészi indítvánnyal.

Az enyhítő körülmények között hangsúlyozta az I.r. vádlott bűnösségére kiterjedő, teljes ténybeli feltáró vallomását, valamint a jelentős időmúlást és a kísérleti szakban rekedését a cselekménynek. Az előkészített elfogás miatt a kábítószer nem is juthatott volna el a fogyasztókhoz. Mindezek alapján az elsőfokon kiszabott joghátrány mérséklését indítványozta harmadlagosan.

II.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolását maradéktalanul fenntartotta. Előadta, hogy a II.r. vádlottat az I.r. vádlott nem avatta be a dolgokba, így nem is lehetett arról tudomása, hogy miért utazik M.-ra. A nála talált különböző térképek sem bizonyítják felelősségét, ezért a II.r. vádlott felmentésére tett indítványt.

Ismételten rámutatott, hogy a vádemelés időpontjában **II.r. vádlottal** szemben egy korábbi büntetőeljárás már jogerősen befejeződött, így nem volt lehetőség az ügyek egyesítésére. A

Szombathelyi Törvényszék nem észlelte azt az eljárási akadályt, hogy ugyanazt a bűncselekmény mozzanatot valósította meg a terhelt.

Erre tekintettel annak megállapítását indítványozta, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény természetes egységet képez egy korábbi ítélettel már jogerősen elbírált cselekménnyel, így ítélt dolognak minősül, ami az ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az eljárás megszüntetéséhez kell hogy vezessen.

Megemlítette azt is, hogy korábban kábítószer függőként ítélte el a bíróság védencét, viszont pár hónappal később már nem volt függő a bíróság döntése értelmében.

III.r. vádlott védője perbeszédében a törvényszék mérlegelő tevékenységét vitatta. Utalt arra, hogy a III.r. vádlott tudattartamának megállapításához nem elégségesek a rendelkezésre álló bizonyítékok. Nem ellenőrizte, hogy mit hozott Magyarországra, a telefonbeszélgetések tartalmából sem következik, hogy miért nem lehetett az anyag izomtömeg növelő szer. Munkáját, egzisztenciáját, biztos, hogy nem veszélyeztette volna bűncselekmény elkövetése által. 3 éves a kislánya, hosszú idő telt el az eset óta. Elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést indítványozott.

Az utolsó szó jogán **I.r. vádlott** elmondta, hogy meg sem fordult a fejében, hogy a kábítószerrel értékesítse, csak a szállításban működött közre. **N.B.** felkutatására a nyomozó hatóság - véleménye szerint - nem tett lépéseket.

II.r. vádlott és III.r. vádlottak csatlakoztak a védőik által elmondottakhoz, III.r. vádlott a már ismert védekezése szerint továbbra is ártatlanságát hangoztatta.

A III.r. vádlottat érintő - enyhítésre irányuló - fellebbezések, illetve a fellebbviteli főügyészség indítványa ugyancsak a III.r. vádlott kapcsán, a minősítés megváltoztatása tekintetében alapos, egyebekben a fellebbezések nem megalapozottak.

Az ítélet tábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem vétett.

Az elsőfokú bíróság I.r. vádlott távollétében kihallgatta II.r. és III.r. vádlottat a 2012. július 5. napján megtartott tárgyaláson (21. számú jegyzőkönyv), ismertette a nyomozati vallomásaikat, a korábbi tárgyalási szakban tett nyilatkozataikat, továbbá a tárgyalás anyagává tette **I.r. vádlott** vallomásait is. E mellett ismertette az I.r. terhelt írásbeli beadványát, amely a korábbi másodfokú tárgyalás anyagát is képezte.

A további tárgyalásokon az I. r. vádlott távollétében eljárva - 2012. október 25. és 2013. január 9. napján (32. illetve 35. számú jegyzőkönyvek) - kihallgatta az elsőfokú bíróság **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú, 4. tanú, 5. tanú, 6. tanú, 7. tanú, F.A. és 8. tanú** tanúkat, illetőleg sor került a nyomozati vallomások elébük tárására, illetve szükség szerint a korábbi

alapeljárásban tett vallomások ismertetésére. Felolvasással a tárgyalás anyagává tette **9. tanú, 10. tanú, 11. tanú** tanúk vallomásait.

A fent megjelölt tanúvallomásokon túl az elsőfokú bíróság feltárta az egyéb bizonyítékokat is. Többek közt a bizonyítás anyagává tette a helyszíni szemle jegyzőkönyvet, rendőri jelentéseket, az igazságügyi szakértői véleményeket a kábítószer fajtája és mennyisége tekintetében, a toxikológiai szakvéleményeket, illetve ismertette az egyéb adatokat szintén, így különösen a hívásinformációkat, illetőleg a titkos információgyűjtés eljárása keretében beszerzett bizonyítékokat is.

Mindezek alapján az állapítható meg tehát, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a törvényszék az ügy ténybeli és a jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, azt az ítélet tábla a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontjára figyelemmel az iratok tartalmára tekintettel csupán annyiban pontosítja a személyi rész kapcsán, hogy I.r. vádlottat a Veszprém Megyei Bíróság a B.309/2001/118. számú ítéletében zsarolás büntette és más bűncselekmények mellett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt is (elkövetési idő 1999. január 2.) elítélte, illetőleg a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a B.239/2006. számú eljárásában elbírált társtettesként, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettét 2004. júliusában követte el **I.r. vádlott**, míg az ugyanebben az ügyben szintén terheltként érintett II.r. vádlott a kábítószerrel visszaélés büntettét 2004. március hónapjában követte el. Az I. r. vádlott kőműves szakképzettségű, havi jövedelme 150.000 Ft volt, más személy eltartásáról nem gondoskodik.

Fenti korrekcióval a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, és a bizonyítás anyagának is teljes mértékben megfelel, így a felülbírálat alapját képezte.

A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett, és részletesen megindokolta, hogy a tényállást a vádlottak védekezésével szemben mely bizonyítékokra alapította és miért. Részletesen elemezte a törvényszék a vádlottak előadásait, amely nyilatkozatokra lényegében a másodfokú tárgyaláson is hivatkoztak a terhelték. A III.r. vádlott azon védekezését, hogy nem tudott arról, hogy valójában mit szállított a holland-német határról Magyarországra, II.r. vádlott kapcsán arra nézve, hogy ő nem tudta, hogy miért mennek az I.r. vádlottal M.-ra, előtte nem is járt külföldön.

I.r. vádlott először azt vallotta, hogy társával adósságba keveredtek, **N.B.** fenyegetésének hatására vállalták el, hogy leszállítják a kábítószerrel. Az I.r. vádlottnak a tárgyaláson ismertetett újabb beadványa szerint azonban a II.r. vádlott nem tudott semmiről, így arról, hogy ő kényszer hatására vállalta el a kábítószer átvételét.

Mindezeket részletesen elemezte az elsőfokú bíróság az ítéletében rámutatva, azokra a részletekre, amelyek nem álltak egymással szinkronban, helyesen indokolva, hogy

ellentmondások mutatkoztak a vádlotti vallomásokban, illetőleg az egyéb bizonyítékokkal nem voltak megfellelthetők.

I.r. vádlott a másodfokú kihallgatása során tett vallomása sem mentes az ellentmondásoktól, és a korábbi előadásaival sincs teljes mértékben összhangban. A korábbi védekezésében - gyanúsítottai vallomásaiban, amelyben első kézzel írt beadványát is kiegészítésekkel fenntartotta - az I.r. vádlott határozottan azt állította, hogy **N.B.-tól** II.r. vádlottal együtt kapták a megbízást arra, hogy M.-ról hozzák el a kábítószeret. A hitelben kapott kokain miatt fennálló tartozásuk miatt fenyegetve érezték magukat. Arról nem nyilatkozott az I.r. vádlott, hogy járt volna Hollandiában, hallgatását azzal indokolta, hogy erről nem kívánt beszélni. Az ellentmondások kapcsán előadta még az I.r. vádlott, hogy a fenyegetés említésével tulajdonképpen arra gondolt, hogy ez a II.r. vádlott esetében esetlegesen büntethetőséget kizáró okot jelenthet, ezért a II. r. védelmében hivatkozott rá. Ez a védekezése azonban a saját vallomásaihoz képest logikai hibában szenved, mert ha valóban nem tudott volna a kábítószerrel a II.r. vádlott - aki a tárgyaláson ezzel védekezett -, akkor már a nyomozati szakban egyértelműen el kellett volna mondania, hogy amikor II.r. vádlottal amikor M.-ra mentek, ő csak a sofőr szerepét töltötte be szíveségi, baráti alapon. Az I.r. vádlott azonban nem erről számolt be a nyomozóknak az elfogása után és hónapokkal későbbi gyanúsítottai kihallgatásakor sem, hanem előadta, hogy ők együtt követték el a II.r. vádlottal, hogy elmentek kábítószerért M.-ra, amit mi sem bizonyít jobban, mintsem az, hogy több száz métert tolatva menekültek az őket tetten érő vámosok elől, hiszen nyilvánvalóan a kábítószerrel való lebukás esetén az I.r. vádlott előélete - feltételes szabadság próbaideje alatt állt -, a II.r. vádlottal szemben pedig a folyamatban lévő eljárás miatt igen súlyos jogkövetkezményekkel kellett számolniuk. A II.r. vádlott azon védekezése, hogy reflexből tolatott az I. r. felhívására, azért nem fogadható el, mivel leggyorsabban megfordulással hagyhatták volna el a helyszínt. Ez pontosan egy hirtelen menekülési reakció volt annak érdekében, hogy kivonják magukat a hatósági ellenőrzés alól, és minél előbb eltűnjenek a helyszínről, kikerüljenek a vámosok látóköréből. Ezt tartalmazzák az intézkedésben résztvevők által írott jelentések, kiemelve **4. tanú** tanúvallomását, aki 700 métert üldözte I.r. vádlottat, csak futva tudta utolérni őt. Ebből csak az következhet, hogy nagyon jól tudta az I.r. vádlott, hogy mit tartalmaznak a táskák, gyorsan el kellett volna tűnnie a helyszínről, és éppen az előélete miatt jelentős joghátrányra számíthatott, hiszen ugyanilyen, Hollandiából behozott kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt ítélték el korábban.

A másodfokú tárgyaláson a III. r. vallomásához igazodva elismerte, hogy Hollandiában volt, elmondta **I.r. vádlott**, hogy a fekete hátizsákot, illetve a macskaalmos nejlontáskát betette a III.r. vádlott jelenlétében kamionjának ún. raklaptartó részébe a holland-német határnál, amelyeket M.-on átrakott a saját autójukba. Ez egybevág a nyomozás, a helyszíni szemle jegyzőkönyv adataival, egyúttal cáfolja III.r. vádlott védekezését, hogy ő nem látott hátizsákot az I.r. vádlottnál.

Nyilvánvaló, hogy e tekintetben az I.r. vádlott a valóságot mondta el, hiszen a hátizsákot - és a másik táskát, mindkettőben kétségtelenül kábítószernek minősülő anyaggal - megtalálták II.r. vádlott autójában, aminek az országba behozatalára nem mert vállalkozni az I.r. vádlott - a feladat ezen részét hajtotta végre a kamionos III.r. vádlott -, csak a m.-i átvételre.

Azon védekezése viszont az I. r. vádlottnak nem foghat helyt, hogy ő ampullákat gondolt a tárlókban, ugyanis akkor nem menekült volna, illetve maga is azt vallotta, hogy sejtette mi lehet bennük. A III. r. vádlottat mentő nyilatkozatai - mely szerint ampullák lehettek a csomagban - sem fogadhatók el, mert, hogy ha valóban **N.B.** felé fennálló tartozás miatt vállalta el a szállítást, akkor logikátlan azon előadása, hogy pénzt kért volna a **N.B.-nak** nevezett személytől, hogy az állítólagosan ígért ampullákat megvegye a III. r. részére.

II.r. vádlott védekezésének, hogy Hollandiában nem járt, kábítószerrel nem került kapcsolatba, a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes mérlegelésével adta cáfolatát az elsőfokú bíróság, gondolatmenete logikai hibában nem szenved. Rámutatott arra, hogy a II.r. vádlott autójában olyan térképeket találtak, amelyek Ausztria, Németország, Hollandia országokon keresztül mutatják az útvonalat, illetve **A.-** város térképe is konkrétan köztük volt, ahol az I.r. vádlott - vallomása szerint - beszerezte a kábítószer, illetve tény, hogy a korábbi ügyében is **A.-**ban vásárolta meg a kábítószer. Miután az I.r. vádlott a II.r. vádlottat, mint társát nevezte meg mindvégig a korábbi vallomásaiban, illetve vitathatatlanul a lehallgatási anyagban is többes szám első személyben beszélt, azokból helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy ez a másik személy nem más volt, mint II.r. vádlott, akivel együtt kapták a megbízást a **N.B.** nevezetű személytől, és együtt mentek Hollandiába. II.r. vádlott „tudatlanságát” cáfolja az a körülmény is, ami felmerült a másodfokú tárgyaláson szintén, hogy az I.r. vádlott valóban mondta neki, hogy a telefonját hagyja otthon amikor M.-ra elindultak. Ennek csak egy oka lehetett, mégpedig, hogy a mobiltelefon cellapozícióján keresztül ne lehessen nyomon követni a terheltek mozgását, vagy lehallgatni az általuk folytatott beszélgetéseket. Ezért tartották maguknál a rádió adóvevőt, amelyen **N.B.-val** tudtak beszélni.

Nem fogadható el az I.r. vádlott előadása arra sem, hogy M.-ra azért a II.r. autójával mentek, mert az övéen tartozás volt, ugyanis ez önmagában nem zárja ki a jogszerű közlekedést.

A bizonyítékok, amelyeket az elsőfokú bíróság részletesen elemzett, majd egymásra épített, olyan zárt logikai láncolatot képeznek, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy II.r. vádlott védekezése nem fogadható el, miszerint ő nem tudott a kábítószer átvételéről, csupán M.-ra vitte el személygépkocsiján az I.r. vádlottat. Az ítéletábra is arra a meggyőződésre jutott, hogy **I.r. vádlott** mellett ebben a cselekményben II.r. vádlott részt vett, alátámasztják ezt a térképek, az osztrák autópálya matrica, a többes szám első személyben folytatott beszélgetések és az I.r. nyomozati vallomása. Az I.r. vádlott nyilván azért változtatta meg a vallomását, mert - saját bevallása szerint is - menteni akarta barátját, üzlettársát, a II.r. vádlottat. Ezen védekezése azonban az első- és a másodfokú bíróság előtt sem foghatott helyt, mert az egyéb bizonyítékokkal ellentétben áll.

III.r. vádlott védekezését is alaposan elemezte az elsőfokú bíróság, az ő esetében is ugyancsak részletesen végigment azokon a szempontokon, hogy miért nem fogadható el az előadása.

A III.r. vádlott annyit ismert el, hogy olyan anyagot szállított le Magyarországra, amiről úgy tudta, hogy azok anabolikus szteroidok, vagy a másodfokú tárgyaláson előadottak szerint lehetett potencia fokozó is.

A III.r. vádlott védekezését gyengíti ebben a körben az a körülmény, hogy míg ő azt állította, hogy már 2008. október 16-án is hozott ilyen anyagot I.r. vádlottnak, az I.r. vádlott viszont ezzel ellentétesen úgy nyilatkozott, hogy ilyen nem történt, ez volt az első alkalom, hogy erre megkérte a III.r. vádlottat.

Az is kétségesé teszi II.r. védekezését, hogy ha elmondása szerint az illegális testépítő szereket azért kellett neki behoznia, mert a kamionokat kevésbé ellenőrzik külföldön, viszont úgy tudta, hogy az ilyen anyagok megszerzése büntetendő cselekmény az Unió más országaiban, akkor miért vállalta el pár ampulláért a szállítást az I.r. vádlott megbízásából, holott tudomása szerint lebukás esetén ezért komoly büntetésre számíthatott.

Nyilvánvalóan az sem fogadható el, hogy őt becsapta az I.r. vádlott, és azért nem kapta meg az ampullákat, mert az csak egy úgymond „beetetés” volt **I.r. vádlott** részéről. III.r. vádlott szerint eleve az ő megtévesztése volt a szándék. A másodfokú tárgyaláson ügyészi kérdésre felmerült, hogy az I.r. vádlott az ampullákat vajon milyen pénzből vette volna meg mert az átvett anyagot a **N.B.**ként megnevezett személynek kellett volna adni, és az I.r. vádlott tudta, hogy nem testépítő szereket tartalmaznak a táskák. **I.r. vádlott** elmondása szerint tartozása volt, olyan jövedelemmel nem rendelkezett, amely ezt a százezres nagyságrendű összeget fedezte volna. A III.r. vádlott védekezése ekként a saját tudatlansága kapcsán, ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen mutatott rá, nem fogadható el, nyilvánvalóan ilyen kijelentéseket az I.r. vádlott nem tett.

Megkérdőjelezi a III.r. vádlott szavahihetőségét az a körülmény is, hogy korábban is kábítószeres cselekmény miatt ítélte el a bíróság.

Összegezve tehát a fent kifejtettek alapján mindenben helytálló és logikai hibáktól mentes az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége, megfelelően értékelte azokat az egyes bizonyítékokat, amelyekből a tényállás aggálytalanul megállapítható volt, és amelyekből a terheltek tudattartalmára lehet következtetni, ekként a másodfokú eljárásban is irányadó volt a törvényszék által rögzített tényállás. Az előterjesztett bizonyítási indítvány az I.r. vádlott részéről a tényállás megállapítása körében szükségtelen, a beszerzett szakértői vélemények ellentmondás mentesek, ezért az ítélet tábla azt elutasította.

Az ítélet tábla nem értett egyet a védelem oldaláról a bizonyítékok mérlegelését kifogásoló észrevételekkel, ugyanis a törvényszék megindokolta azt, hogy miért állapítható meg a bűncselekményben való cselekvőség a terhükre. A másodfokú eljárásban a bizonyítékok újra értékelésének nincs helye, a másodfokú bíróság nem mérlegelheti felül a logikai hibáktól mentes elsőfokú bizonyíték értékelést, ezért az erre irányuló indítványok eredményre nem vezethettek.

Az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá a védői perbeszédekben elhangzottakkal kapcsolatosan.

I.r. vádlott védője azt indítványozta, hogy az ítélet tábla védencének a tárgyaláson előadott védekezését fogadja el. Az I.r. vádlott vallomásai azonban nem egyértelműek, nem mondható, hogy végig következetesen és ellentmondásmentesen nyilatkozott, különösen korábbi vallomásai és nyilatkozatai elétárására figyelemmel.

II.r. vádlott védője arra hivatkozott, hogy védence élettársa úgy nyilatkozott, hogy a párja nem volt külföldön. Ezt a vallomást az elsőfokú bíróság a bizonyítás anyagává tette, majd értékelte az egyéb bizonyítékokkal együtt, kifejtette, hogy miért nem fogadta el. Az a tény pedig, hogy horvátországi és egy Budapest térkép is volt a személygépkocsiban, ez az elsőfokú bíróság logikai menetét nem rontja le, és nem teszi semmissé a fentiek ismeretében.

I.r., II.r. és III.r. vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, az I.r. és II.r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítése megfelel az 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) rendelkezéseinek. Az elsőfokú bíróság jogi indokolása e két terhelt kapcsán helyénvaló.

III.r. vádlott által elkövetett cselekmény minősítését azonban nem találta az ítélet tábla helytállónak, e vonatkozásában osztotta a fellebbezési főügyész indítványban foglaltakat.

Az ítélet tábla a Btk. 2.§-ában írtaknak megfelelően megvizsgálta, hogy az elkövetéskor vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (új Btk.) törvény szerint bírálandóak-e el a vádlottak által elkövetett cselekmények. Megállapította, hogy csakúgy mint az elsőfokú döntéshozatalkor, a másodfokú ítélet kihirdetésekor is összehasonlítva az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezései kedvezőbbek.

I.r. és II.r. vádlottak tekintetében helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra a forgalomba hozatal, mint elkövetési magatartás tekintetében.

Helyesen fejtette ki a törvényszék, hogy a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés akkor is megállapítható, ha csak egy személy vonatkozásában áll fenn az átadás, de a körülményekből tudható, hogy ez nem saját fogyasztásra szánt mennyiség, hanem nyilvánvalóan forgalomba hozatal céljából történik. Az ítélet tábla osztotta abban a körben is a törvényszék okfejtését, hogy a lefoglalt kábítószer mennyiségére és értékére figyelemmel jelen esetben már önmagában a mennyiség és az érték is kizárja a saját részre történő megszerzést. Ebből is nyilvánvaló a forgalomba hozatali szándék. Az I.r. vádlott abbéli vallomásaiból szintén következik, hogy ezen megbízás teljesítése okán engedte volna el a tartozását a **N.B.** nevű személy, illetőleg az ismeretlen román származású társa. Ekként helytállón rögzítette a törvényszék, hogy a vádlottak magatartása ahhoz járult volna hozzá, hogy az általuk behozott kábítószer ténylegesen bejusson a kereskedelmi forgalomba. Tettenérés folytán azonban a cselekmény kísérleti szakban rekedt.

II.r. vádlott védőjének azon érvelése, hogy védencének a jelen ügyben elbírált magatartása a 6/2009. Büntető jogegységi határozat szerint a természetes egység körében értékelendő, nem megalapozott. Az általa hivatkozott fővárosi ítélet táblai határozat eltérő jogesetet tartalmaz. Abban az ügyben a terheltnek néhány hónap eltéréssel követték el a cselekményeket, és az adott idő intervallumon belül a terjesztői tevékenység folytonossága teremtette meg a természetes egységet. A törvényi tényállásba ütköző magatartások folyamatossága a kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor képezhet természetes egységet. Jelen eljárásban azonban tény - ezzel az ítélet tábla pontosította a személyi részt -, hogy a II.r. vádlott a

korábbi cselekményét 2004. évben követte el, ebben az ügyben elbírált cselekményt pedig 2008. évben. Erre tekintettel a folytatólagos elkövetés, mint egység fel sem merülhet, hiszen az anyagi jogi szabályozásnak megfelelően folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követi el. Az elkövetési idők között eltelt több évre figyelemmel - mely idő alatt a II.r. részben fogva volt - a folytatólagos egység megállapítására nincs lehetőség. A korábbi kábítószeres ügye egy önálló cselekmény volt, abban az eljárásban II.r. vádlottat szabadságvesztés büntetésre ítélete az elsőfokú bíróság, a döntés ellen fellebbezést jelentett be, jogerős határozat 2009. február 5. napján született az ügyben, majd az előző cselekményhez képest négy év múlva követte el az újabb cselekményét. Nem lehet megállapítani azt, hogy a vád tárgyává tett cselekmény ítélt dolog lenne.

III.r. vádlott tekintetében a fellebbviteli főügyészség képviselője a minősítés megváltoztatására tett indítványt. Megindokolta, hogy véleménye szerint miért nem állapítható meg a terhére a forgalomba hozatallal való elkövetési fordulata a kábítószerrel visszaélés büntette, mely álláspontját teljes mértékben osztotta az ítélőtábla. A III.r. vádlott vonatkozásában valóban csak annyi állapítható meg a tényállás alapján, hogy az I.r. vádlott a kábítószernek az országba való behozatalára kérte meg. A III.r. vádlott feladata a futár szerepére korlátozódott, ennek eleget is tett, de ezzel be is fejeződött a tevékenysége, más teendője nem volt, az anyag további sorsáról már nem volt tudomása.

Ekként III.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény helyesen kábítószerrel visszaélés büntetnének (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdés V. fordulat, (2) bekezdés b.) pont) minősül.

A minősítés megváltoztatása folytán új büntetés kiszabása vált szükségessé a III.r. vádlott vonatkozásában.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket mindhárom terhelt esetében túlnyomó részt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. Helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy III.r. vádlott vonatkozásában a cselekmény kísérleti szakban maradása már nem enyhítő körülmény. A súlyosító körülmények közül mellőzni szükséges, hogy II.r. vádlott ugyanilyen jellegű cselekmény miatt volt elítélve. Még a jogerős ítélet meghozatala előtt valósította meg ezt a cselekményét, tehát büntető eljárás hatálya alatt állt, amit súlyosító körülményként kell értékelni a terhére.

Az ítélőtábla osztotta a védelmi felvetéseket, hogy igen jelentős időmúlás következett be a bűncselekmény 2008. december 10-i elkövetésétől a jogerős érdemi döntés meghozataláig. Az Emberi Jogok Európai Bírósága, és a Kúria (korábban Legfelsőbb Bíróság) egyöntetű gyakorlata szerint a jelentős időmúlásnak - különös tekintettel arra, hogy a vádlottak hosszabb időt töltöttek előzetes fogvatartásban - meg kell mutatkoznia a büntetékiszabás körében.

Az ügyészség súlyosításra irányuló indítványa, önmagában a cselekmény tárgyi súlyát nézve, nem tekinthető minden alapot nélkülözőnek, hiszen - ahogy az ügyészség is hivatkozott rá -, a bűncselekmény elkövetésének idején hatályos törvény szerint I.r. és II.r. vádlottak által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele 5-15 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, míg III.r. vádlott terhére rótt cselekményé 5-10 évig terjedő szabadságvesztés volt. A régi Btk. 97.§ (1) bekezdése alapján a különös visszaesőkre vonatkozó rendelkezések szerint a III.r. vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret is 5-15 év. Az I.r. és III.r. terheltek mindketten különös visszaesők, amelyek valóban magasabb büntetést indokolnának.

Figyelemmel azonban az igen jelentős időmúlásra, illetve arra, hogy a vádlottak hosszú időn keresztül álltak a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt, úgy találta az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések a felmerült enyhítő és súlyosító körülmények alapján igazodnak a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, a személyükben rejlő társadalomra veszélyességhez, az I. és II.r. vádlottak tekintetében.

Ezért I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a joghátrány megfelelő, azonban - tekintettel III.r. vádlott terhére megállapított enyhébben minősülő bűncselekményre - a III.r. vádlott esetében az ítélőtábla lehetőséget látott a fő- és mellékbüntetés 1-1 évvel való mérséklésére.

Az így kiszabott joghátrányok arányosak, kifejezik a büntetési célokat, és megfelelnek a belső arányosság követelményének.

A szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozata mindhárom vádlott tekintetében fegyház az 1978. évi IV. törvény 42.§ (2) bekezdés b./ pont 3. pontja alapján.

A törvényszék ítélete a bűnügyi költség vonatkozásában szorult korrekcióra a Be. 403.§ (5) bekezdése értelmében, amely szerint a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Ha a megismételt eljárásban felmerült költség nem a megismétlés miatt merült fel, annak viselésére az általános szabályok irányadóak. Ennek megfelelően határozott az ítélőtábla a vádlottak által külön-külön, illetve egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegéről, továbbá az állam terhén maradó költség tekintetében.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, így az I. és II.r. vádlottak feltételes szabadságára vonatkozó rendelkezések is.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) bekezdése alapján beszámította a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetésétől az II.r. és III.r. vádlott, illetve a másodfokú eljárásban való letartóztatásának időpontjától az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 403.§ (5) bekezdésén alapul.

Győr, 2014. március 12. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Szombathelyi Törvényszék 2013. január 9. napján kelt ítélete I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában meg nem változtatott részében 2014. március 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

ő, 2014. március 12. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: